

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2010-2011

15 OCTOBRE 2010

Proposition de loi modifiant la réglementation en matière de travail d'étudiant

(Déposée par M. Dirk Claes et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi reprend le texte d'une proposition qui a déjà été déposée au Sénat le 15 juillet 2008 (doc. Sénat, n° 4-878/1).

Au fil des années, la réglementation en matière de travail d'étudiant est devenue relativement complexe. Que ce soit pour l'étudiant lui-même, pour l'employeur, pour le secrétariat social ou pour les pouvoirs publics, elle n'est pas toujours facile à comprendre ni à contrôler. C'est la raison pour laquelle les dispositions existantes sont simplifiées là où cela s'avère nécessaire. Cette simplification doit permettre la mise en place d'un cadre propice à une plus grande sécurité juridique, de telle manière que tous les intéressés puissent connaître clairement, d'avance, leurs droits et devoirs respectifs et éviter ainsi d'être confrontés, *a posteriori*, à des situations qu'ils n'avaient pas prévues.

La réglementation actuelle prévoit plusieurs taux de cotisations de sécurité sociale, en fonction de la période de travail ou du nombre de jours prestés durant cette période.

Les revenus du travail d'étudiant peuvent être soumis à trois régimes tarifaires différents. Durant la période du troisième trimestre (mois d'été), une cotisation de solidarité de 2,5 % est due par l'étudiant et une cotisation de 5,01 % est due par l'employeur, tant que le nombre total de vingt-trois jours n'est pas dépassé. Durant la période du premier, du deuxième et du quatrième trimestre pris ensemble, une cotisation de solidarité de 4,5 % est due par l'étudiant et une

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2010-2011

15 OKTOBER 2010

Wetsvoorstel tot wijziging van de regelgeving inzake de studentenarbeid

(Ingediend door de heer Dirk Claes c.s.)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van een voorstel dat reeds op 15 juli 2008 in de Senaat werd ingediend (stuk Senaat, nr. 4-878/1).

De regelgeving inzake studentenarbeid is door de jaren heen vrij complex geworden. Voor zowel student, werkgever, sociaal secretariaat als overheid is zij niet altijd gemakkelijk te begrijpen of te controleren. Om die reden wordt de bestaande regelgeving waar nodig vereenvoudigd. Hierdoor wordt een rechtszekerder kader geschapen, zodat alle betrokkenen vooraf duidelijk op de hoogte zijn van hun respectieve rechten en plichten en achteraf niet voor onverwachte situaties komen te staan.

De huidige regelgeving voorziet in een opsplitsing van het toepasselijke socialezekerheidstarief naargelang de periode waarin er wordt gewerkt of naargelang het aantal dagen dat wordt gewerkt in deze periode.

Er kunnen drie verschillende tariefregimes van toepassing zijn op de inkomsten uit studentenarbeid. In de periode van het derde kwartaal (zomermaanden) is een solidariteitsbijdrage van 2,5 % voor de student en 5,01 % voor de werkgever verschuldigd zolang de termijn van drieëntwintig dagen wordt gerespecteerd. In de periode van het eerste, tweede en vierde kwartaal is een solidariteitsbijdrage van 4,5 % voor de student en 8,01 % voor de werkgever verschuldigd zolang de

cotisation de 8,01 % est due par l'employeur tant que le nombre total de vingt-trois jours n'est pas dépassé (1). S'il y a dépassement du nombre de jours autorisés, les cotisations de sécurité sociale ordinaires sont dues (2).

Par la présente proposition de loi, les auteurs entendent fixer à cinquante le nombre de jours pendant lesquels l'étudiant peut travailler chaque année. Nous souhaitons en outre ramener les taux de cotisations de solidarité à une structure tarifaire unique, à savoir 2,80 % pour le travailleur et 5,40 % pour l'employeur pour les cinquante premiers jours de travail dans les liens d'un contrat d'étudiant (3). La rémunération perçue pour les jours de travail qui viennent s'ajouter aux cinquante jours autorisés est soumise aux cotisations de sécurité sociale ordinaires de 13,04 % pour le travailleur et de 37,83 % pour l'employeur (4). Modifier ainsi les règles applicables au travail d'étudiant permet de simplifier considérablement les choses.

La législation fiscale prévoit un critère assez complexe pour déterminer si quelqu'un peut être considéré ou non comme une « personne à charge ». Ce critère n'est autre que le montant net des ressources de la personne concernée. Si ces ressources dépassent 2 700 euros, la personne n'est plus considérée comme fiscalement à charge. En outre, ce plafond est porté à 3 910 euros pour un enfant d'une famille monoparentale (personne imposée en tant qu'isolé) et à 4 960 euros pour un enfant handicapé. En ce qui concerne le travail d'étudiant, la première tranche de 2 250 euros de revenus n'est pas considérée comme faisant partie des ressources nettes. Pour simplifier les choses en ce qui concerne le statut fiscal de l'étudiant, il est proposé de ne plus considérer les revenus du travail d'étudiant comme des ressources nettes pour l'application du critère « personne à charge ». Par ailleurs, la distinction injustifiée entre enfants d'une famille monoparentale et enfants d'une famille biparentale est également supprimée. En effet, la situation familiale de l'étudiant n'a pas toujours une influence sur sa situation financière. En outre, la législation fiscale prévoit déjà que la première tranche de 2 700 euros de rentes alimentaires n'est pas considérée comme un

(1) Il faut souligner que d'autres conditions doivent encore être remplies, comme l'existence d'un contrat de travail écrit pour étudiants.

(2) Article 17bis de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, remplacé par l'article 1er de l'arrêté royal du 10 novembre 2005.

(3) Afin de garantir la neutralité budgétaire de l'égalisation des taux de cotisation de solidarité, le pourcentage à charge du travailleur est porté à 2,80 % et le pourcentage à charge de l'employeur est porté à 5,40 %. Voir l'avis n° 1632 du Conseil national du travail du 27 février 2008 en ce qui concerne l'évaluation du travail des étudiants, p. 13.

(4) L'assujettissement ou non au précompte professionnel est lui aussi lié au critère des cinquante jours.

termijn van drieëntwintig dagen wordt gerespecteerd (1). Indien de student de termijnen niet naleeft zijn de normale socialezekerheidsbijdragen verschuldigd (2).

Indieners beogen met het wetsvoorstel de periode waarin studentenarbeid kan worden verricht te stellen op vijftig dagen gedurende het ganse jaar. Daarnaast wensen wij het tarief van de solidariteitsbijdragen te herleiden tot één enkele tariefstructuur, met name 2,80 % voor de werknemer en 5,40 % voor de werkgever voor de termijn van de eerste vijftig dagen waarin wordt gewerkt onder een studentencontract (3). Op het loon van de dagen die de termijn van vijftig dagen overschrijden worden de normale socialezekerheidsbijdragen van 13,04 % voor de werknemer en 37,83 % voor de werkgever geheven (4). Dergelijke wijziging van de regelgeving voor de studentenarbeid betekent een aanzienlijke vereenvoudiging.

De fiscale regelgeving voorziet in een vrij complex criterium om uit te maken of iemand kan beschouwd worden als een « persoon ten laste ». Hierbij wordt gekeken naar zijn/haar nettobestaansmiddelen. Indien die 2 700 euro overschrijden, dan wordt de persoon niet meer geacht fiscaal ten laste te zijn. Daarnaast wordt nog voorzien in een verhoging voor een kind uit een éénoudergezin (persoon die alleen wordt belast) tot 3 910 euro en een verhoging voor een gehandicapte kind tot 4 960 euro. Wat betreft de studentenarbeid, wordt de eerste schijf van 2 250 euro inkomsten uit studentenarbeid niet geacht deel uit te maken van de nettobestaansmiddelen. Teneinde het fiscaal statuut van de student te vereenvoudigen wordt de studentenarbeid niet langer weerhouden als nettobestaansmiddel voor het criterium « persoon ten laste ». Daarnaast wordt het ongerechtvaardig onderscheid tussen kinderen uit een éénoudergezin en kinderen uit een tweeoudergezin ook afgeschaft. De familiale situatie van de student heeft immers niet altijd een invloed op diens financiële situatie. Bovendien wordt in de fiscale wetgeving reeds voorzien dat de eerste schijf van 2 700 euro onderhoudsgelden niet wordt beschouwd als een nettobestaansmiddel, zodat er *de facto* een

(1) Er zij opgemerkt dat er nog andere voorwaarden te vervullen zijn, zoals het werken met een schriftelijke arbeidsovereenkomst voor studenten.

(2) Artikel 17bis van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, vervangen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 november 2005.

(3) Teneinde de gelijkschakeling van de solidariteitsbijdrage budgetair neutraal te maken, wordt het percentage ten laste van de werknemer op 2,80 % gebracht en op 5,40 % voor de werkgever. Zie advies nr. 1 632 van de Nationale Arbeidsraad van 27 februari 2008 inzake de evaluatie van de studentenarbeid, blz. 13.

(4) Ook het al dan niet verschuldigd zijn van de bedrijfsvoorheffing wordt aan het vijftig-dagencriterium gekoppeld.

moyen d'existence net, de sorte qu'une double correction est appliquée *de facto* pour certains étudiants, en fonction de leur situation familiale.

La réglementation actuelle en matière de contrats de travail prévoit une limitation de la durée en ce qui concerne les contrats d'étudiants. Un étudiant et un employeur peuvent conclure un contrat de travail pour étudiants pour une durée maximale de six mois. Une telle limitation est un frein considérable au développement de l'esprit d'entreprise en Belgique. C'est la raison pour laquelle les auteurs proposent de supprimer la limitation à six mois prévue dans la législation.

L'intention des auteurs est de créer un cadre flexible pour les entrepreneurs et les étudiants. L'étudiant se voit offrir la possibilité de travailler durant toute l'année sous contrat d'occupation d'étudiant, à concurrence de cinquante jours au maximum. Sa rémunération est soumise aux cotisations de solidarité à raison de 2,80 % pour l'étudiant lui-même et de 5,40 % pour l'employeur. En outre, l'étudiant reste fiscalement à charge de ses parents et il ne paye pas d'impôts si ses revenus ne dépassent pas le plafond de 6 150 euros (1).

Par la même occasion, la proposition de loi offre ainsi au petit indépendant la possibilité de se libérer à certains moments afin d'accorder à sa vie familiale l'attention qu'elle mérite. À titre d'exemple, l'épicier pourra ainsi consacrer plus de temps à ses enfants en engageant un étudiant jobiste le mercredi après-midi, ce qui n'est certainement pas un luxe superflu, au vu de la lourde pression qui pèse sur la vie familiale des petits indépendants.

La présente proposition de loi aura également pour effet de régulariser le travail d'étudiant qui passe encore aujourd'hui par le circuit du travail au noir. Du fait de l'existence d'un régime flexible de cinquante jours à choisir librement sur toute l'année, assorti d'un taux de cotisations de solidarité uniforme et peu élevé, l'employeur et l'étudiant ne voudront plus prendre le risque d'être pris en flagrant délit de travail au noir, étant donné que celui-ci n'offrira plus qu'un avantage minime. Et à défaut d'avantage pour l'étudiant et pour l'employeur, le travail sera tout simplement déclaré, ce qui ne pourra avoir qu'un impact positif sur les recettes de la sécurité sociale. En outre, cette mesure pourra également entraîner une hausse des recettes fiscales. Si l'employeur ne doit plus payer certains travailleurs au noir, il aura aussi moins tendance à omettre de déclarer certains revenus dans le but de se constituer une « caisse noire » pour rétribuer ses travailleurs au noir.

(1) L'article 64 de la loi-programme prévoit que la quotité du revenu exemptée d'impôt est portée à 6 400 euros si le contribuable bénéficie d'un revenu inférieur à 22 800 euros, doc. Chambre, n° 52-1011/001, p. 148.

dubbele correctie wordt toegepast voor bepaalde studenten naar gelang van hun familiale situatie.

De huidige regelgeving inzake de arbeidsovereenkomsten voorziet voor de studentencontracten in een beperking qua duur. Een student en een werkgever kunnen een arbeidsovereenkomst voor studenten afsluiten van maximaal zes maanden. Een dergelijke beperking vormt een aanzienlijke rem voor de ontwikkeling van het ondernemerschap in België. Om die reden wordt de beperking tot zes maanden in de wetgeving opgeheven.

Indieners beogen een flexibel kader te creëren voor de ondernemers en de studenten. De student verkrijgt de mogelijkheid om gedurende het ganse jaar te werken met een studentencontract ten belope van maximaal vijftig dagen. Op zijn loon worden er solidariteitsbijdragen geheven ten belope van 2,80 % voor de student en 5,40 % voor de werkgever. Bovendien blijft de student fiscaal ten laste van zijn ouders en betaalt hij geen belastingen indien de grens van 6 150 euro niet wordt overschreden (1).

Het voorstel leidt er hierdoor eveneens toe dat de kleine zelfstandige de mogelijkheid verkrijgt om zich op bepaalde momenten vrij te maken om de nodige aandacht te besteden aan zijn gezinsleven. Bijvoorbeeld de kruidenier kan zich — door de inschakeling van een jobstudent op woensdagmiddag — vrijmaken voor zijn kinderen. Gezien de toch al zware druk op het gezinsleven van de kleine zelfstandigen, is dat zeker geen overdreven luxe.

Een ander effect van het wetsvoorstel is de regularisering van de studentenarbeid die momenteel via het zogenaamde «zwarte» circuit gebeurt. De werkgever en de student zullen, door het bestaan van een flexibele regelgeving van vijftig dagen vrij te kiezen over het ganse jaar aan een uniform en laag solidariteitstarief, het risico om betrapt te worden op zwartwerk niet langer willen nemen aangezien er nog maar weinig voordeel valt te behalen met zwartwerk. Indien er geen voordeel voor student en werkgever meer valt te behalen, dan zal de arbeid gewoon worden aangegeven. Hierdoor kan een positief effect op de ontvangsten van de solidariteitsbijdragen ontstaan. Bovendien kan deze maatregel er ook toe leiden dat de fiscale ontvangsten stijgen. Indien de werkgever bepaalde werkneemers niet langer in het «zwart» hoeft te betalen, dan zal hij ook minder vlug geneigd zijn bepaalde inkomsten vergeten aan te geven teneinde een «zwarte kas» aan te leggen voor het betalen van zijn zwartwerkers.

(1) In artikel 64 van de Programmawet is voorzien dat de belastingvrije som wordt opgetrokken tot 6 400 euro indien de belastingplichtige een inkomen geniet beneden de 22 800 euro, St. Kamer, nr. 1011/001, blz. 148.

La proposition de loi est donc avantageuse pour toutes les parties concernées. Pour l'étudiant, qui bénéficiera d'une plus grande sécurité juridique. Pour l'employeur, qui, outre la sécurité juridique, bénéficiera également d'un système flexible. Enfin, pour les pouvoirs publics et la main-d'œuvre régulière, qui ont tout à gagner à la régularisation du travail au noir. En effet, ce ne sont pas les étudiants jobistes, mais ce sont les travailleurs au noir — qui ne payent ni cotisation de sécurité sociale, ni précompte professionnel — qui constituent une menace pour la main-d'œuvre régulière à bas salaire.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Cet article modifie les dispositions en ce qui concerne le nombre de jours durant lesquels l'étudiant n'est pas soumis aux cotisations de sécurité sociale normales et relève du régime de la cotisation de solidarité. La réglementation actuelle prévoit que l'étudiant peut travailler au maximum vingt-trois jours pendant le troisième trimestre et au maximum vingt-trois jours durant les premier, deuxième et quatrième trimestres pris ensemble. L'article proposé dispose que pour pouvoir bénéficier du régime de la cotisation de solidarité, l'étudiant peut travailler au maximum pendant cinquante jours répartis sur l'année complète. En cas de dépassement du nombre de cinquante jours autorisés, l'étudiant est soumis aux cotisations de sécurité sociale normales à partir du cinquante-et-unième jour.

Article 3

La réglementation actuelle applique différents taux de cotisations de sécurité sociale en fonction de la période à laquelle l'étudiant travaille ou du nombre de jours où il est occupé durant cette période. Les revenus issus du travail d'étudiant peuvent être soumis à trois régimes tarifaires différents. L'article proposé vise à ramener les taux de cotisations de solidarité à une structure tarifaire unique, à savoir 2,80 % pour le travailleur et 5,40 % pour l'employeur pour les cinquante premiers jours de travail dans les liens d'un contrat d'étudiant. La rémunération perçue pour les jours de travail qui viennent s'ajouter aux cinquante jours autorisés est soumise aux cotisations de sécurité sociale normales (1). Le Conseil national du travail peut procéder à une évaluation du prélèvement des cotisations de solidarité et soumettre une proposition avant le 31 juillet 2011. Cela permet de nouveau aux partenaires sociaux de participer à

(1) Le tarif normal des cotisations de sécurité sociale pour les salariés s'élève à 13,07 % pour le travailleur et à 37,83 % pour l'employeur.

Het wetsvoorstel betekent een win-winsituatie voor alle betrokkenen. De student, omdat hij een rechtszeker kader krijgt. De werkgever, omdat hij naast een rechtszeker kader ook een flexibel systeem verkrijgt. Ten slotte, de overheid en de reguliere werkkrachten, omdat deze regelgeving het zwartwerk kan regulariseren. Het zijn immers niet de jobstudenten die een bedreiging vormen voor de reguliere werkkrachten met een laag loon, maar wel de zwartwerkers die helemaal geen socialezekerheidsbijdragen of bedrijfsvoorheffing moeten betalen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Het artikel wijzigt de termijnen waaronder de student is uitgesloten van de normale socialezekerheidsbijdragen en onder de solidariteitsbijdragen valt. In de huidige regelgeving is erin voorzien dat de student maximaal drieëntwintig dagen in het derde kwartaal kan werken en maximaal drieëntwintig dagen in het eerste, tweede en vierde kwartaal. Het artikel stipuleert dat de student — om te kunnen genieten van de solidariteitsbijdragen — maximaal vijftig dagen kan werken, verspreid over het ganse jaar. Bij overschrijding van de termijn van vijftig dagen is de student onderworpen aan de normale socialezekerheidsbijdragen vanaf de eenenvijftigste dag.

Artikel 3

De huidige regelgeving maakt een opsplitsing van het toepasselijke socialezekerheidstarief naargelang de periode waarin er wordt gewerkt of naargelang het aantal dagen dat wordt gewerkt in deze periode. Er kunnen drie verschillende tariefregimes van toepassing zijn op de inkomsten uit studentenarbeid. Dit artikel beoogt het tarief van de solidariteitsbijdragen te herleiden tot één enkel tariefstructuur, met name 2,80 % voor de werknemer en 5,40 % voor de werkgever voor de termijn van de eerste vijftig dagen waarin wordt gewerkt onder een studentencontract. Op het loon van de dagen die de termijn van vijftig dagen overschrijden worden de normale socialezekerheidsbijdragen geheven (1). De Nationale Arbeidsraad kan de heffing van de solidariteitsbijdragen evalueren en een voorstel doen vóór 31 juli 2011; op die wijze worden de sociale partners opnieuw betrokken bij de uitwerking van het arbeidsbeleid. Bij gebrek aan een

(1) Het reguliere tarief voor de socialezekerheidsbijdragen voor loontrekenden bedraagt 13,07 % voor de werknemer en 37,83 % voor de werknemer.

l'élaboration de la politique du travail. À défaut de proposition avant cette date, le Roi sera habilité à mettre en œuvre les modifications qui s'imposent le cas échéant.

Article 4

L'article 141 du Code des impôts sur les revenus 1992 augmente le montant de base de 2 700 euros qu'une personne peut avoir comme ressources tout en étant encore considérée comme une «personne à charge». Cet article porte le montant de base de 2 700 euros à 3 910 euros pour les enfants à charge d'un contribuable imposé isolément, et à 4 960 euros pour les enfants à charge d'un tel contribuable qui sont considérés comme handicapés. Il n'y a pas de raison objective qui justifie la distinction opérée entre les enfants à charge d'un contribuable imposé isolément et les enfants de contribuables imposés ensemble. En effet, le fait d'être l'enfant d'un contribuable imposé isolément ou de contribuables imposés ensemble n'a pas toujours de rapport avec la situation financière de l'étudiant ou du ménage dont il fait partie. Il est effectivement possible qu'un parent seul imposé isolément ait un revenu élevé. Il se peut également qu'un étudiant à charge d'un parent isolé perçoive une pension alimentaire considérable. Les rentes alimentaires ne sont pas considérées comme des ressources nettes, à concurrence de 2 700 euros (en vertu de l'article 143, 6°, du Code des impôts sur les revenus 1992). Étant donné que les revenus issus d'un travail d'étudiant ne sont plus considérés comme des ressources nettes dans la proposition de loi et qu'il existe déjà une exonération d'un montant de 2 700 euros pour les rentes alimentaires, il est mis fin à la distinction injustifiée qui existe entre les enfants à charge d'un contribuable imposé isolément et les enfants à charge de contribuables imposés ensemble. Le montant majoré pour les enfants handicapés est maintenu, puisqu'il s'agit d'une mesure favorable aux familles. Ce montant majoré vaut non seulement pour les enfants handicapés de personnes isolées mais aussi pour les enfants handicapés de personnes mariées ou de cohabitants légaux.

Article 5

La proposition de loi remplace l'article 143, 7°, du Code des impôts sur les revenus 1992, qui prévoit que la première tranche de 2 250 euros des rémunérations issues du travail d'étudiant (pour l'exercice d'imposition 2009) n'est pas prise en considération pour ce qui est de la détermination du montant net des ressources. Cet article est modifié de telle sorte que les revenus

voorstel vóór deze datum wordt de Koning gemachtigd de nodige wijzigingen uit te voeren, indien nodig.

Artikel 4

Artikel 141 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 verhoogt het basisbedrag van 2 700 euro dat een persoon mag hebben aan bestaansmiddelen teneinde nog als «persoon ten laste» te worden beschouwd. In dit artikel wordt het basisbedrag van 2 700 euro gebracht op 3 910 euro voor een kind van een belastingplichtige die alleen wordt belast en op 4 960,00 euro voor kinderen ten laste van een dergelijke belastingplichtige die als gehandicappt worden aangemerkt. Het onderscheid tussen kinderen ten laste van een belastingplichtige die alleen wordt belast en kinderen van belastingplichtigen die gezamenlijk worden belast is niet objectief gerechtvaardigd. Het al dan niet kind zijn van een belastingplichtige die alleen of gezamenlijk wordt belast heeft immers niet altijd een invloed op de financiële situatie van de student of het gezin waarvan hij deel uitmaakt. De alleenstaande ouder die alleen wordt belast kan immers ook een hoog inkomen genieten. De student die ten laste is van een alleenstaande ouder verkrijgt misschien ook aanzienlijke onderhoudsgelden. De onderhoudsgelden worden — ten belope van 2 700 euro — niet beschouwd een nettobestaansmiddel te zijn (artikel 143, 6°, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992). Aangezien de studentenarbeid niet langer wordt beschouwd als een nettobestaansmiddel in het wetsvoorstel, en aangezien er voor onderhoudsgelden reeds een vrijstelling bestaat ten belope van 2 700 euro, wordt het ongerechtvaardigd onderscheid tussen kinderen ten laste van een belastingplichtige die als alleenstaande wordt belast en kinderen ten laste van belastingplichtigen die gezamenlijk worden belast, afgeschaft. De verhoogde som voor de gehandicapte kinderen wordt behouden aangezien het hier een gezinsvriendelijke maatregel betreft. Deze verhoogde som is niet enkel van toepassing wat betreft de gehandicapte kinderen van alleenstaanden, ook voor gehandicapte kinderen van gehuwden of wettelijk samenwonenden is een verhoogde som van toepassing.

Artikel 5

Artikel 143, 7°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt vervangen. In dit artikel wordt bepaald dat de eerste schijf van 2 250 euro bezoldigingen uit studentenarbeid (aanslagjaar 2009) niet in aanmerking komt voor het bepalen van de nettobestaansmiddelen. Het artikel wordt aangepast opdat de inkomsten uit studentenarbeid niet langer

issus du travail d'étudiant ne soient plus considérés comme des ressources nettes et qu'ils ne soient plus pris en compte pour déterminer le statut de « personne à charge ». Cette modification entraîne une grande simplification administrative.

Article 6

Cet article prévoit que la rémunération de l'étudiant jobiste n'est soumise au précompte professionnel qu'à partir du moment où il y a eu dépassement des cinquante jours autorisés. Les régimes en matière de cotisations de sécurité sociale et de précompte professionnel sont ainsi harmonisés.

Article 7

À l'heure actuelle, il est possible de travailler sous contrat d'étudiant pendant maximum six mois. La proposition de loi à l'examen fait disparaître cette limitation en abrogeant l'article 1er, 1°, de l'arrêté royal excluant certaines catégories d'étudiants du champ d'application du titre VI de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail. L'étudiant peut ainsi travailler toute l'année sous contrat d'étudiant et bénéficier du régime de la cotisation de solidarité, tant qu'il ne dépasse pas les cinquante jours autorisés. Un étudiant peut ainsi travailler un jour par semaine sous contrat d'étudiant chez un indépendant qui peut, grâce à cela, faire face à certains pics de travail.

Article 8

Cet article règle la date d'entrée en vigueur de la loi. Celle-ci produit ses effets le 1er janvier 2011. La réglementation modifiée en matière de travail d'étudiant est donc déjà applicable au travail d'étudiant effectué pendant l'année de revenus 2011 (exercice d'imposition 2012).

*
* *

beschouwd worden als een nettobestaansmiddel. De inkomsten uit studentenarbeid hebben niet langer een invloed op het criterium « persoon ten laste ». Deze wijziging betekent een aanzienlijke administratieve vereenvoudiging.

Artikel 6

Dit artikel maakt dat er slechts bedrijfsvoorheffing verschuldigd is op het loon van de jobstudent vanaf het moment dat de termijn van vijftig dagen wordt overschreden. Op die wijze worden de regeling inzake socialezekerheidsbijdragen en bedrijfsvoorheffing op elkaar afgestemd.

Artikel 7

Thans kan er maximaal zes maanden gewerkt worden met een studentencontract. Deze begrenzing verdwijnt. Artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 14 juli 1995 waarbij sommige categorieën studenten uit het toepassingsgebied van titel VI van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten worden gesloten, wordt opgeheven. Hierdoor kan de student het hele jaar door werken met een studentencontract en genieten van de solidariteitsbijdrage, zolang hij de termijn van vijftig dagen niet overschrijdt. Op die wijze kan een student bijvoorbeeld één dag in de week werken met een studentencontract bij een zelfstandige die hierdoor bepaalde piekmomenten kan opvangen.

Artikel 8

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de wet. Zij heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2011, zodat de verbeterde regelgeving inzake de studentenarbeid reeds van toepassing is op de studentenarbeid verricht in het inkomstenjaar 2011 (aanslagjaar 2012).

Dirk CLAES.
Wouter BEKE.
Peter VAN ROMPUY.

*
* *

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 17bis de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, remplacé par l'arrêté royal du 10 novembre 2005, sont apportées les modifications suivantes :

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit :

«Sont soustraits à l'application de la loi, les étudiants qui sont occupés dans le cadre d'un contrat d'occupation d'étudiants, visé au titre VII de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, lorsque cette occupation ne dépasse pas cinquante jours de travail, pendant une année civile.»;

2° l'alinéa 3 du paragraphe 1er est abrogé;

3° le paragraphe 2, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit :

«En cas de dépassement, auprès d'un même employeur ou d'un autre employeur, du nombre maximum de jours de travail, tel que défini au paragraphe 1er, au cours de l'année civile, l'étudiant et l'employeur ne sont soumis à la loi que pour la période d'occupation qui dépasse ce nombre maximum de jours, visé au paragraphe 1er.»;

4° l'alinéa 2 du paragraphe 2 est abrogé.

Art. 3

À l'article 1er de l'arrêté royal du 23 décembre 1996 portant des mesures en vue de l'instauration d'une cotisation de solidarité pour l'occupation d'étudiants non assujettis au régime de la sécurité sociale des travailleurs salariés, en application de l'article 3, § 1er, 4°, de la loi du 26 juillet 1996 visant à réaliser les conditions budgétaires de la participation de la Belgique à l'Union économique et monétaire européenne, modifiée par les lois du 11 juillet 2005 et du

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 17bis van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, vervangen bij het koninklijk besluit van 10 november 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen als volgt :

«Aan de toepassing van de wet worden onttrokken, de studenten die tewerkgesteld zijn in het kader van een overeenkomst voor tewerkstelling van studenten, bedoeld bij titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, wanneer de tewerkstelling gedurende een kalenderjaar vijftig arbeidsdagen niet overschrijdt.»;

2° het derde lid van dezelfde paragraaf 1 wordt opgeheven;

3° paragraaf 2, eerste lid, wordt vervangen als volgt :

«Ingeval van overschrijding, bij eenzelfde of een andere werkgever, van het maximum aantal arbeidsdagen, zoals bedoeld bij paragraaf 1, in de loop van het kalenderjaar, zijn de student en de werkgever, slechts voor de periode van tewerkstelling die de termijn zoals bepaald bij paragraaf 1 overschrijdt, aan de wet onderworpen.»;

4° het tweede lid van dezelfde paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 3

In artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 houdende maatregelen met het oog op de invoering van een solidariteitsbijdrage op de tewerkstelling van studenten die niet onderworpen zijn aan het stelsel van sociale zekerheid van de werknemers, met toepassing van artikel 3, § 1, 4°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, gewijzigd

3 juin 2006, sont apportées les modifications suivantes :

1° dans le paragraphe 1er, modifié par la loi du 11 juillet 2005, le membre de phrase «, dont l'occupation se situe au cours des mois de juillet, août et septembre,» est supprimé et les mots «5 %» et «2,5 %» sont remplacés respectivement par les mots «5,40 %» et «2,80 %»;

2° le paragraphe 1^{erbis} est abrogé;

3° dans l'alinéa 1er, première phrase, du paragraphe 1^{erter}, qui devient le paragraphe 1^{erbis}, les mots «fixés par les paragraphes 1er et 1^{erbis} ou les remplacer par un taux unique qu'il fixe» sont remplacés par les mots «fixés par le paragraphe 1er»;

4° dans l'alinéa 2 du même paragraphe, le membre de phrase «, proposition qui ne peut aboutir à un rendement inférieur au rendement de la réglementation actuellement applicable» est supprimé;

5° dans l'alinéa 3 du même paragraphe, le membre de phrase «modifier les taux de la cotisation de solidarité fixés par les paragraphes 1er et 1^{erbis} ou les remplacer par un taux unique qu'il fixe» est remplacé par le membre de phrase «modifier les taux de la cotisation de solidarité fixés par le paragraphe 1er».

Art. 4

L'article 141 du Code des impôts sur les revenus 1992, remplacé par la loi du 10 août 2001, est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 141. — Les montants de 2 700 euros (montant de base 1 800 euros) visés aux articles 136 et 140 sont portés à 4 960 euros (montant de base 3 300 euros) pour les enfants considérés comme handicapés à charge d'un contribuable.»

Art. 5

L'article 143, 7°, du même Code, remplacé en dernier lieu par la loi du 10 août 2001, est remplacé par la disposition suivante :

«7° des rémunérations perçues par des étudiants visés au titre VII de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.»

Art. 6

Au point 29 «Étudiants» de l'annexe III de l'arrêté royal d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992, sont apportées les modifications suivantes :

bij de wetten van 11 juli 2005 en van 3 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in paragraaf 1, gewijzigd bij de wet van 11 juli 2005, vervalt het zinsdeel «van wie de tewerkstelling plaatsvindt in de loop van de maanden juli, augustus en september,» en worden de woorden «5 %» en «2,50 %» respectievelijk vervangen door de woorden «5,40 %» en «2,80 %»;

2° paragraaf 1bis wordt opgeheven;

3° in paragraaf 1ter, die wordt vernummerd tot paragraaf 1bis, vervallen in het eerste lid, eerste zin, respectievelijk de woorden «en paragraaf 1bis» en het zinsdeel «of vervangen door een enig percentage dat Hij vaststelt»;

4° in het tweede lid van dezelfde paragraaf vervalt het zinsdeel «, een voorstel waarvan het rendement niet lager mag uitvallen dan dit van de thans toepasselijke reglementering»;

5° in het derde lid van dezelfde paragraaf wordt het zinsdeel «de paragrafen 1 en 1bis wijzigen of ze vervangen door een percentage dat Hij vastlegt» vervangen door de woorden «paragraaf 1 wijzigen».

Art. 4

Artikel 141 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, vervangen bji de wet van 10 augustus 2001, wordt vervangen als volgt :

«Art. 141. — De in de artikelen 136 en 140 vermelde bedragen van 2 700,00 euro (basisbedrag 1 800 euro) worden gebracht op 4 960,00 euro (basisbedrag 3 300 euro) voor kinderen ten laste van een belastingplichtige die als gehandicapt worden aangemerkt.»

Art. 5

Artikel 143, 7°, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2001, wordt vervangen als volgt :

«7° bezoldigingen ontvangen door studenten zoals bedoeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.»

Art. 6

In punt 29 «Studenten» van de bijlage III van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° la disposition énoncée au premier tiret est remplacée par ce qui suit :

«— les rémunérations payées ou attribuées aux étudiants engagés, dans le cadre d'un contrat de travail écrit, pour une durée qui n'excède pas cinquante journées de travail au cours de l'année civile;»;

2° la disposition énoncée au second tiret est abrogée.

Art. 7

L'article 1er, 1°, de l'arrêté royal du 14 juillet 1995 excluant certaines catégories d'étudiants du champ d'application du titre VI de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail est abrogé.

Art. 8

La présente loi produit ses effets le 1er janvier 2011.

20 juillet 2010.

1° het bepaalde onder de eerste gedachtestreep wordt vervangen als volgt :

«— de bezoldigingen betaald of toegekend aan studenten wier tewerkstelling, in het kader van een schriftelijke arbeidsovereenkomst voor studenten, in het kalenderjaar geen vijftig arbeidsdagen overschrijdt;»;

2° het bepaalde onder de tweede gedachtestreep wordt opgeheven.

Art. 7

Artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 14 juli 1995 waarbij sommige categorieën studenten uit het toepassingsgebied van titel VI van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten worden gesloten, wordt opgeheven.

Art. 8

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2011.

20 juli 2010.

Dirk CLAES.
Wouter BEKE.
Peter VAN ROMPUY.